

tagne, maa være glad ved overhovedet at være i Arbejde, og jeg synes, der ikke er nogen Anledning til at foranledige Strejker og selv være med til at tilvejebringe Arbejdsløshed. Arbejderne maa selvfølgelig som alle andre se Forholdene lige i Øjnene, og Tilstanden her i Landet er for Øjeblikket ikke saadan, at man gør Samfundet nogen Gavn ved at fremkalde Strejker eller vedligeholde stærke Brydninger indenfor de forskellige Fag. Det glæder mig derfor at høre, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har, uagtet man ikke kan faa det Indtryk af at læse „Social-Demokraten“, villet dæmpe de oprørte Bølger. Det er en meget prisværdig Foranstaltning, og jeg haaber, det ærede Medlem vil fortsætte ad den Vej.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Frederiksbund (Sigurd Berg) i det ønskelige i, at Ministeriet tager Spørgsmaalet om Arbejdsanvisning op og snarest mulig tilvejebringer en Ordning af dette Forhold, og jeg tror, han har Ret i, at det vil være praktisk, at Ministeren henvender sig til de forskellige kommunale Raad, Byraad og Amdsraad, og sørger for at faa dem interesserede for Etableringen af Arbejdsanvisningskontorer paa de Steder, hvor der virkelig er Arbejdsløshed.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg paa 11 Mands Gruppernes Vegne skal anbefale disse Lovforslag til at nyde Fremme i den Skikkelse, hvori vi vedtog dem i Fjor. Det forekommer mig, at den Vej, vi gik i Fjor, er den korrekte i dette Forhold.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) ved fra sin mangeaarige politiske og agitatoriske Virksomhed allerbedst, at der er Situationer, hvor man taler i Dur, og der er andre Situationer, hvor man taler i Moll. Der er Situationer, hvor Modstanderne stille sig saaledes, at der maa tales i Dur, og det ærede Medlem og hans Meningsfæller have ikke været bange for at tale i Dur. Jeg skal ikke genopfriske, at det ærede Medlem talte saa højt og blæste i den Grad i Krigstrompeten, at den gamle Præst i Særslev forfærdedes derover, men blot lige erindre derom. Hvis det ærede Medlem kan huske

tilbage, vil han vide, at han selv har talt i Dur, at han selv har blæst en skingrende Trompetfanfare imod sine Fjender, imod Højre, der vilde hindre ham og hans Venner og hans Stand i at komme frem. Saa kom der en Tid, da hans Modstandere bleve forhandlingsvillige og fordrageligere, og saa talte det ærede Medlem mere i Moll, fuldkommen med Rette. Saaledes er det ogsaa med os.

Selvfølgelig erkende vi, at ingen Lov bliver gennemført under den nuværende Partistilling, uden at baade Højre og Venstre ere medvirkende dertil, og vi glæde os over, at disse Partier have været med til at vedtage disse Love, og ere ogsaa villige til at give dem Andel i Æren derfor. Men det ærede Medlem vil ikke kunne benægte, at hvis Arbejderne ikke selv havde organiseret sig, fagligt, økonomisk og politisk skabt sig større Indflydelse, vilde disse Spørgsmaal overhovedet ikke være blevne rejste, i alt Fald ikke med en saadan Magt, at de trængte paa og krævede deres Løsning, og for saa vidt nødte de andre Partier til at være medvirkende til deres Løsning, hvad der gør dem Ære. Ganske som Bondestanden med det ærede Medlem i Spidsen aldrig vilde have faaet gennemført deres Krav om Fæstelovgivning, Tiendeafløsning, Skatteomordning og mange andre Ting — naturligvis med andre Partiers Medvirken —, hvis det ikke var blevet rejst med Fynd og Kraft ved Bøndernes Selvhjælp. Det ærede Medlem skulde ikke bebrejde os, at vi ogsaa forkynde Selvhjælp for Arbejderne.

Der var et Par andre Ting, jeg vilde sige, men jeg har dog nu i denne korte Bemærkning i det væsentlige faaet skitseret det Svar, jeg vilde give det ærede Medlem.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) skyder gerne ind paa Sideveje under enhver Diskussion. Det forekommer mig, at der ikke her var nogen særlig Anledning til at tale om den gamle reaktionære Præst i Særslev. Men siden det ærede Medlem vil høre om ham, skal jeg betro ham, at det, der forfærdede Præsten i Særslev, var, at jeg krævede, at Præsterne skulde paa fast Lønning, og at Menighederne skulde have Indflydelse paa Valget af Præsterne. Det